

A Forradalmi Ifjúsági Napok kezdetén a Tíz órát Szegedért akció keretében a SZOTE 380 hallgatója végzett társadalmi munkát az újszegedi ligetben

Véradó medikusok

(2. oldal)

Irinysiek stúdiója

(4. oldal)

Kellemeset a hasznossal

(5. oldal)

Főúr, kérem...

(6. oldal)

SZEGEDI

XVI. évfolyam 4. szám
1978. március 23.

Egyetem

A SZEGEDI FELSŐOKTATÁSI INTÉZMÉNYEK LAPJA

Tilalomfák helyébe

Mint amikor a lemezjátszón megakad a tű, úgy ismétli önmagát a kollégiumi folyosókon ki-függesztett házirend. A hallgató köteles..., a hallgató..., anyagi-lag felelős és köteles, a hallgató-nak... kell... és kötelessége, tilos... kivinni... tilos használni..., szigorúan tilos..., 22 órától reggel 7 óráig tilos, számon-kéri, fel kell..., le kell, nem le-het..., ellenben, de, esetleg, hiányos öltözékben nem, kikia-bálni... dohányozni csakis ak-kor, ha...

Nem csoda, ha e szavak hallatán kísértani kezdenek az emlékek, az általános és középiskolai mumusok, a „szigorúan vétett házirend ellen”-dörgedelmeik és a büntetések.

Valóban csak erre jó egy házirend? Csak arra figyelmeztessen, amit nem szabad, amiért a legrosszabb esetben iskolából, kollégiumból való kizárás jár? A feleletet már megadták, a kérdésekre a nemet 1976-ban mondták ki, amikor is módosították az általános és középiskolai házirendeket. Itt az ideje, hogy a felsőfokú intézetek kollégiumi szervezeti és működési szabályzatának egyik fejezetét képező házirendeken is változtassanak, ahol erre szükség van.

Lépett a Teleki

Legyen a házirend a jogok és kötelességek gyűjteménye! — fogalmazták meg a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola kollégiumának vezetői. Alapelvük az volt, hogy felnőttként, leendő pedagógusként kezeljék a hallgatókat, és segítsék őket a hivatásukra való felkészítésben.

A kezdet, mint minden kezdet, nem volt egyszerű. Nem támaszkodhattak már kidolgozott mintákra, csak alaposan átgondolt elvek, ötletek, tervek voltak. Előzetesen megegyezéses született arról is, hogy amennyiben lehetséges, a tanárképző főiskola két kollégiumának, a Telekinek és a Petőfinek egységes házirendet hoznak létre. Itt a nehézségeket nem csak az okozza, hogy az egyikben csak lányok, a másikban fiúk laknak, hanem eltérő a kollégiumok tárgyi felszereltsége, mások a tanulás és pihenés feltételei.

Mindenesetre a Teleki kollégiumi bizottságának tagjai és a tanár-nevelők elkészítették egy tervezetet, amelyet azóta már az alapközfőiskolák fóruma elé is vittek. Az általuk módosított házirend a kollégista jogainak

ismertetésével kezdődik. Tartalmazza mindazokat a lehetőségeket, amelyekre a hallgatóknak a tanulásban, az önművelésben, a közéletiség, az önkormányzás gyakorlásában, valamint a pihenés, szórakozás, sport területén joguk van. Mindezek az otthonteremtés igényének megvalósulását szolgálják. Az eddigi tilalmakat nemcsak az udvariasabb, humanusabb, „felnöttebb” megfogalmazással oldották fel, hanem a tájékoztató jelleg növelésével is. (Betartása természetesen ugyanúgy kötelező.) A házirend befejező része a jutalmazás és a büntetés lehetőségeit tartalmazza.

Helyzetkép a közgyűlések előtt

A telekisek házirend-tervezete ezután a Kollégiumi Tanács elé került. A kollégium-igazgatókból, tanárokból és diákegyesületekből álló testület megtárgyalva azt hivatalosan is javaslatot tett a főiskola kollégiumi házirendjének módosítására. A Kollégiumi Tanács kifejtette, hogy a házirendnek tükröznie kell az együttélés adottságait; gondoskodik a világnézeti, politikai nevelés feltételeinek biztosításáról; tartalmazza a kollégiumokban lakó hallgatók, közösségek jogait és kötelességeit. Állásfoglalásuk szerint a házirend összeállításában alkalmazni kell az általános és középiskolák hasonló alapszabályait, hogy a leendő pedagógusok az iskolákba kerülve már a gyakorlatból ismerjék azokat.

— Egy tanárképző főiskola kollégiumának házirendje az általános iskolai nevelő munkára jól felkészítheti a hallgatókat — mondta Szűcs Judit, a Teleki Blanka Kollégium igazgatója.

— A házirend-módosítás nem egy adminisztratív intézkedés. A már elért eredményeinkhez, a gyakorlatban már meglévő dolgokhoz igazítjuk most a szabályzatot — foglalta össze véleményét a kérdéssel kapcsolatban dr. Riesz Béla főigazgató-helyettes.

A főiskola hallgatói még alig szereztek tudomást a készülő módosításokról: az alapközfőiskolák vezetőket tájékoztatták mindkét kollégiumban, akik továbbadják a hallgatókat hallgatótársaiknak. A tervezetet majd a közgyűléseken terjesztik a lakók elé, ahol a vélemények összitézésében még újabb változtatásokra is sor kerülhet. Tehát a főiskolai hallgatóknak is múlik, hogy új házirendjük milyen lesz.

F. K.

Pártnap

Az MSZMP JATE Bizottsága 1978. március 16-án Szabad Pártnapot tartott az egyetem aulájában, melyen Török József, az MSZMP Szeged városi Bizottságának első titkára adott tájékoztatást időszerű gazdaságpolitikai kérdésekről és az 1978. évi terv gazdaságpolitikai céljairól.

Diákpolitikusok

Március 4-én az első, 11-én a második fordulójára is lezajlott a Diákpolitikusok Országos Vetélkedőjének. Először Szeged, másodsorra Pécs adott otthont a rendezvénynek, a döntő házigazdái pedig a miskolciak lesznek április közepén.

A KISZ Központi Bizottsága Egyetemi és Főiskolai Osztálya, valamint a Szegedi Orvostudományi Egyetem Marxizmus-Leninizmus Intézetének oktatói voltak a szervezői az immáron hatodik alkalommal megrendezett vetélkedőnek. Mindkét forduló során 9-9 csapat mérte össze erjét a nemzetközi munkásmozgalom 60 éves történetéből. Szegedről három felsőoktatási intézmény képviseltette magát: a SZOTE, a JATE és a tanárképző főiskola. A feladatok olyanok voltak, hogy a megoldásokból nemcsak a résztvevők tárgyi tudását, ismeretanyagának nagyságát mérhette le a zsűri, hanem a vitakészséget, az elemzőképességet, az összefüggések felismerését is. A miskolci döntőn 8 csapat, a két elődöntő 4-4 továbbiutója fog mérkőzni egymással. A vetélkedő nyertesei külföldi társasutazáson vehetnek majd részt, a kieső csapatok tagjai pedig értékes könyvjutalmakban részesülnek.

A szegedi csapatok közül a József Attila Tudományegyetem képviselői jutottak tovább: Ifkovics József IV. éves, Nagy Mátyas III. éves és Peleki István IV. éves joghallgatók.

Ifkovics Józsefet a vetélkedőről és a miskolci döntőre való felkészüléséről kérdeztük:

— Nagyon jó képességű csapatokkal kellett megküzdenünk, köztük a moszkvai nemzetközi újságírói fakultásra járókkal. Miskolcon szeretnénk már az előre kiadott feladatokból is szép pontszámot összegyűjteni: egy tablót kell ugyanis készítenünk Szeged 60 éves fejlődéséről, és hanganyagot, veteránokkal felvett interjúkat kell vinnünk. A KISZ-bizottságtól a siker érdekében az eddiginél nagyobb támogatást várunk.

—fk—

BÖLHE

A BÖLHE nem az apró fekete vérszívó állatka szögédies elnevezése, de nem is ősi finnugor eredetű szavunk mai nyelvünkbeli maradványa. Vitatkozni kell egy másik véleménnyel is, amely szerint a szó ószlovénra vezethető vissza. (Az említett két nézetet a bölcsész napok alkalmából megjelentetett BÖLHESZ című lap hasábjain között két tréfás szövegtés tartalmazza.)

A BÖLHE a legújabb keletkező diákszavaink közé tartozik. Létrejöttében minden bizonnyal szerepet játszott a nyelvújító

Az évfolyamok munkabrigádja már napokkal előbb elkezdte a dékánjelöltjük népszerűsítését szolgáló plakátok festését. A poétikusabb természetű hallgatók írták az évfolyamindulókat, egy-egy másra gyártották a csasztuskákat, rigmusokat. Már az első napon — jelezve jó előre a heves választási harcot — az évfolyamok elarasztozták plakátjaikkal, jelmondataikkal az épület belső falait.

A dékánjelöltek hétfő este mutatkoztak be választóiknak. Mind a négyen ismertették céljaikat,

A „programnyilatkozat” ismeretése

ink tevékenységére is oly jellemző mozaikszó-alkotási kedv. A bölcsész első szótagjának (bül) és a hét szó összeolvadásával keletkező BÖLHET eredeti alakból a további használat folyamán formálódott — a szövegét mássalhangzó lekopásával — a BÖLHE mint — egyelőre — végső szóalak.

A BÖLHE a bölcsészek új kezdeményezésű programsorozata: négy napig tartó verseny a kar évfolyamai között.

Történelmi humor — történeiszneknek

A szellemi vetélkedő, tréfás feladatok, diák-dékánválasztás és az azt megelőző propagandahadjárat, valamint a dékánválasztó verseny tartotta izgalomban március 6-tól 9-ig a bölcsészkar diákjait és a játék idejére őket patronáló tanárokat.

Soha még ennyi bölcsész nem vonult egyszerre a kar épületébe.

Fair Play

Még ugyanaznap tartották meg a történeisz hallgatóknak immá-

(Folytatás a 3. oldalon.)

Kitüntetések; jutalmak

Az egészségügyi miniszter a Nemzetközi Nőnap alkalmából az egyetem javaslatára hosszú időn át odaadón és eredményesen végzett munkájukért Az Egészségügy Kiváló Dolgozója kitüntető jelvényt adományozta Csikós Sándorné osztályvezető ápolónővérnek, Fekete Istvánné ápolónővérnek, Makra Irén osztályvezető ápolónővérnek, Kószó Józsefné egészségügyi szakoktatási felügyelőnek és Tóth Irméné osztályvezető ápolónővérnek.

Egészségügyi Miniszteri Dícséretben részesült Horváth Ferencné ápolónővér, N. Kárász Sándorné ápolónővér, Laurinyecz Mária ápolónővér, Ormándi Vendelné csoportvezető és dr. Viszt Józsefné főasszisztens.

A kitüntetések a szemészeti klinikán rendezett nőnap ünnepségen — ahol dr. Petri Gábor

rektor köszöntötte az egyetem nő-dolgozóit — adták át. Az Egyetem szakszervezeti bizottsága ezen az ünnepségen 45 nőnek adott jutalmat a mozgalomban kifejtett aktív társadalmi tevékenységéért.

A Szegedi Orvostudományi Egyetem a Forradalmi Ifjúsági Napok alkalmából dr. Cserháti István oktatási rektorhelyettes egészségügyi miniszteri kitüntetésekkel adta át a kiemelkedő szakmai és társadalmi munkát végző fiatal dolgozóknak. Az Egészségügy Kiváló Dolgozója kitüntetésben részesült dr. Csanádi Lajosné asszisztens, Lehoczky Klára asszisztens és Mihály Mária ápolónővér.

Miniszteri dícséretet kaptak Bársony Jenőné osztályvezető ápolónővér, dr. Ottovay Éva klinikai orvos és Szeljak Anna fő-előadó.

Eszmecsere

Látogatást tett Csongrád megyében a Komszomol Odessza területi bizottságának delegációja. Vezetőjük, Jurij Alekszandrovics Ivanov, az Odessza területi Komszomol bizottság titkára március 6-án dr. Dékány Klárának, a KISZ Szeged városi bizottsága első titkárnak kíséretében felkereste a KISZ József Attila Tudományegyetemi bizottságát. A vendégeket Csernus Sándor, az egyetemi KISZ-bizottság titkára fogadta. Aktuális ifjúságpolitikai kérdésekről és az egyetemi ifjúsági mozgalmi munkáról folytattak eszmecsere-t.

BÖLHE

(Folytatás az 1. oldalról.)

ron szép hagyományokkal rendelkező szakeljét.

Szellemi humorból ezúttal az alsóbb évfolyamok vizsgáztak jobban. Tréfák frissebb élményekből táplálkoztak, sok új, eddig nem ismert történettel, órák és tanárparódiával örvendeztettek meg az elsősorban történelem szakos hallgatókból és tanáraikból álló közönséget.

A hagyományok nem mindig tesznek jót még egy tanszéki

idén beépült a BÖLHE rendezvénytársaságába. A IV. évesek csapata győzött, határozottan utasítva maga mögé a többi évfolyamot.

Házassággal végződött a választás

A választási harc szerdán délután ért a tetőfokára. Az évfolyamok az Aradi Vértanúk terén gyülekeztek. Hangos éljenzéssel

szél az Egyetem utcában, színes konfettidarabkákat sodor a fal tövében.

Kételkedők

Mi pedig elégedettek vagyunk magunkkal. A négy napos nevetésből és ordítástól fáradtan megállapítjuk: végre történt valami. Rengeteg embert megmozgatott a Bölhe, hallgatókat, tanárokat egyaránt. Két úgy, hogy nyüzsgött, szervezett, szellemeskedett, kit úgy, hogy csak bámszkozott, és csöpp megvetéssel, csipetnyi irigységgel szemlélté felzabardult bolondozó társait.

Azt mondta az egyik oktató, aki nem állt ott a legbőlhesebb napon is szemináriumot tartani, nem érti a hallgatókat: órára csak annyit járnak, hogy aláírják az indexüket, a kötelező olvasmányokat nem olvassák el, a vizsgán csak az elégségesért hajtának, hogyan lehetett rávenni őket erre a tömörkedő fölösleges értelmetlen munkára, papírpiszkításra, lármára.

Hallatszottak olyan hangok is, hogy ez az egész Bölhe-cirkusz tulajdonképpen valamiféle szlepp, mely levezeti a valódi problémák okozta feszültséget. Alkalmat, ahol szolidan handabandázhatnak hallgatók, oktatók, csasztuskák kínri-meibe préseleődik kritika, önkritika egyaránt.

A kételkedők, „ubszimpatizások” azonban fokozatosan magukra maradtak véleményükkel: egy részüket magával ragadta a rendezvény hangulata, mások messzire elkerülték az Auditorium Maximumot. Fintorogni lehet, tagadni azonban nem, hogy jól sikerült a Bölcsész Hét, annak ellenére, hogy először vágott bele a KISZ-vezetőség ilyen eseménysorozat rendezésébe. Aki részt vett a játékban, az az értelmét is látta, s ha szlepp volt a Bölhe, megállapíthatjuk, jól szlelt.

Hajró, tanarak!

Játszani nehéz. Azt hinné az ember, minél messzebbre kerül valaki a gyerektől, annál ne-

zsírtagjaként megláthatják azok is, akik eddig csak hírből ismerték vizsgáit. Sűrűn bökődtek egymást a hallgatók, hogy hívják a szakállas zöldkabátost, a gömbölyű tanárnót, aki balról a második, mi a neve a kopasznak, szemüvegesnek, nagyorrúnak.

Közelebb kerültek egymáshoz a hallgatók és oktatók a Bölhe négy napján, az kétségtelen. Kíváncsi vagyok, ezek a gyerekké fiatalodott, szellemes, jókedvű oktatók hogyan tudnak néhány olyan unalmas előadást, lélekte-

Kékesi László II. éves dékánjelölt megpróbáltatásainak egy pillanata

len szemináriumot tartani. Most leleplezték magukat.

A nagy verseny második, harmadik napján megszorodtak a fair play-t követő plakátok a folyosókon. Nem véletlenül. Az évfolyamok többsége úgy törekedett a győzelemre, hogy igyekezett minél szellemesebb produkciót, színvonalasabb teljesítményt nyújtani. Kiábrándítóan agresszív kivételt képezett a negyedévesek egy része, akik a szurkolást úgy értelmezték, hogy az egyenlő az ellenfelek műsorának megzava-

stáb magát nevezte, az operatív bizottság tapasztalatlansága egyetlen alkalommal okozott problémát. Az egyik nem túl jelentős feladat az volt, hogy az évfolyamok gyűjtsék össze a karon a csikketeket, tejes flakonokat, valamint szerezzék annyi orvosi igazolást, amennyit csak tudnak. A pontozást az összegyűjtött szemét abszolút mennyiségétől tették függővé. Így történt, hogy a másodévesek az egyik városi üzemből ezernél több flakont szereztek, és ezzel egycsapásra behozhatatlan előnyre tettek szert. Már Kristó Gyula, a szellemi vetélkedő zsüri elnöke figyelmeztetett rá: ellenkezik a józan észsel, hogy az előbbire a szellemi vetélkedő pontszámának többszörösét lehessen szerezni, nem beszélve a többi feladatról, amely szintén komoly évfolyamunkat igényelt.

Az operatív bizottság több óra vita után úgy döntött, a flakongyűjtésre adott pontszámokat minden évfolyamon elosztja tízzel. A józan ész és a rugalmatlan alkövetkezesség vitájából a józan ész került ki győztesen.

A másodévesek ezután szerda este teatrális körülmények között kivonultak a teremből. Többrendbeli sajnálkozás után a verseny folytatódott. Rövid idő múlva a másodévesek is belátták, hogy kár lenne kimaradniuk a játékból, és a pontozással valamint a zsúrral szembeni elvi fenntartásaikat hangsúlyozva visszasompolyogtak az Auditorium Maximumba.

Mikor lesz a következő?

Már a Bölhe utolsó napján megfogalmazták hallgatók is, tanárok is azt az igényt, jó lenne, ha a mostani rendezvények hagyományt teremtenének. Nemcsak felszabadult, vidám játék volt a bölhészkedés, hanem új, eddig hiányolt alkalom önmagunk és egymás megismerésére. Olyan játékmesterek színes, színporkázóan szellemes egyéniségek lettek még ismertebbek, mint Kövér Lajos, Keserő Imre, Saly Noémi, Karácsonyi Béla. Nagyon szimpatikus, kedves volt a golyók bemutatkozása. Láthatóan sok közös munkájuk arra utalt, hogy náluk minden eddiginél jobb az évfolyamtársak közti kapcsolat.

Ha adhatnék Fair Play-díjat, a harmadéveseknek adnám, végig lelkes, összehangolt munkájukért, legtöbbet szereplő embereik morális érzékenységéért. Tudományos team-work-re adhatna példát az orosz tanszék csasztuskaszerző kollektívája. A bölhejátéknak is, mint annyi másnak a karon, Veczko József dékánhelyettes volt az egyik kulcsembere. Valóban kár, hogy diák-dékánhelyettesre nem pályázott senki. Lett volna mit örökölni!

Ha új oldalról ismertük is meg egymást, azért benne volt a játékban is karunk összes erénye, hibája, a Bölhén sem bújhattunk ki a bőrünkön. Hogy legyen folytatás, azok is szeretnék, akiknek lassan kifelé áll már a szerkerük rúdja az egyetemről. Addig is jó lenne eltenni valamit a Bölcsész Hét vidám, közvetlen hangulatából az elkövetkező bölhétlen napokra is.

DOBOZI ESZTER
TANÁCS ISTVÁN

Az elsőéves dékánjelölt, Keresztúri Jóska „ígéret”.

szakestnek sem. Időnként szakállas poénok köszönnek vissza, olyanok, amelyek tíz éve „ültek” volna utójára.

Az oktató, amikor szembeül a színpadra felajzott közönséggel, a paródistákkal, egyszerűen kiszolgáltatott és tehetetlen lesz. Éber szemek figyelik reakcióit, szeme villanását, szívből nevet-e, nem rándul-e meg idegesen a szája széle.

Az oktatónak is lehet magánélete. És lévén a tanszék is közdokáltak a magánélet időnként valóban szoros egységbe kerülhet az illető úgymond „közéletével”. Némi tapintattal és természetesen intelligenciával rendelkező hallgató azonban nem az ilyesfajta információit teszi közkincsé a műsorban, még akkor sem, ha az ominózus oktatót egyébként akad miert elverni a port.

Van, akiről nagyon nehéz jó paródiát csinálni. Ha például a paródisták állítása szerint azt mondja egy oktató magáról: „Csak Máté földjén én vagyok az isten”, akkor két eset lehetséges: 1. Nem ő az isten, a hallgatók egymásra néznek és felszattan a kaján hahota; az illető jól megkapta a magáét. 2. Mindenki tudja, hogy „Csak Máté földjén” valóban a kifigurázni kívánt oktató az isten. Ilyenkor

udvariánisan tapsol kicsit a közönség, a rosszmájúbbak eltűnődnek, miért kell neki még hízelegni is.

Nem biztos, hogy szerencsés dolog arra kérni tanárokat, hogy a nyilvánosság előtt élcelődjenek tudományos ellenfeleik rovására. Egyesek ösztönösen megérik a határt, ahonnan már izetlen személykesedésbe csap át a tréfa, de nem mindenki.

Vannak javíthatatlan exhibicionisták, akik akkor is terjedősen élnek a nyilvánosság adta lehetőséggel, ha történetesen semmi sem jut eszükbe.

Kedd este rendezték meg a négy évfolyam közti hagyományos szellemi vetélkedőt, amely

üdvözölte ki-ki a saját dékánjelöltjét. Valamennyi évfolyam dékánaspiránsa teljes dékáni díszben jelent meg most ünneplői körében.

Röviddel a gyülekezés után az évfolyamok egyenként menetszlopba szerveződtek. A transzparenseket vívó, zászlókat lengelő bölcsészek maguk szereztek indulóikat énekelve, harmonika, gitárzene, illetve fúvószenekar kíséretében megindultak az Ady téri épület felé. A menet élén a négy dékánjelöltet három, illetve négy keréken mozgó — külön e célra szerzett — járműveken vontatták. Az éneklést olykor félbeszakította egy-egy csoport kiáltása: csasztuskákkal, rigmussokkal biztatták „reménységüket”. A bölhészek — ahogyan a négy nap alatt magukat nevezték a bölcsészek — jó hangulata nem tört meg a tréfaslátványos felvonulás befejeztével, hanem folytatódott, sőt fokozódott a bölcsészkar épület auditorium maximumában. Itt kezdődött a végső választási verseny. Az évfolyamok és az őket patronáló tanárok a vidámságot sem nélkülöző szellemi, ügyességi és egyéb feladatok megoldásával küzdöttek jelöltjük győzelméért. Nemcsak a csapatok, hanem a dékánokra jelöltek is vizsgáztak leleményességéből. Néhány versenyszám keretében kellett bizonyítaniuk, hogy alkalmasak lennének a bölcsészkar irányítására.

Noha az elsőévesek dékánjelöltje már a bemutatkozás pillanatában megkedvelte magát hallgatóságával, mégis a harmad- és a negyedévesek dékánja bizonyult esélyesnek. A választási verseny és az azt követő titkos szavazás meglepő eredménnyel záródott: a két főellenfél, a harmad- és a negyedévfolyam azonos pontszámmal állt az első helyen. A két győztes dékán meggyőzéséből és a zsüri hozzájárulásával született döntést örömmel fogadták a választók is: a harmadéves Saly Noémi és a negyedéves Kövér Lajos, hogy uralmukat közösen — úgymond egyetlen hivatalos személyként — gyakorolhassák, egy napig tartó dinasztikus házasságot kötöttek a lelkesen ünneplő közönség színe előtt.

Sok még az akadály az emancipációnak, ez derült ki a hallgatóknak és a negyven éven felüli oktatók közti labdarúgó-mérkőzésen. Az aranylábú macák húsz év előnyüket sem tudták gólokra váltani. Annál jobban csillogtak viszont a tanárok, és végül 3:0-ra megnverték a meccset. Kár, hogy a SZEOL vezetői nem látták a meccset, különben a filozófia tanszékéről vagy a Tisztatáj szerkesztőségéből igazolnának tehetős amatőröket erősítésül.

Utóhangok

Söprögetnek a bölcsészkaron. Söprögetnek a takarítónők belül az épületben, eltüntetik az ottfelejtett plakátokat, csasztuskákat és harci jelszavakat tartalmazó gépelvényeket, csákokat, jelvényeket, mindazt a mellékterméket, amelyet a Nagy Bölhe-cirkusz dicsőséges napjai felhalmoztak számukra. Söpröget a

A harmadévesek melletti korteskedő oktatók különszáma

hezebben szánja rá magát, hogy kiálljon több száz ember elé bohóckodni, lábát szőrösségi vizsgálatra közszemlére tenni, szemöldökét tupírozni. Számomra az oktatók jelentették a legnagyobb meglepetést, ilyen nagy számban, mennyire lelkesen és aktívan bölhészkedtek együtt a hallgatókkal.

Hivatásos esztéta nem volt ugyan jelen, s nem lehetett megkérdezni, létezik-e a szaktudományban is az arányosság kategóriája, vagy ez a fogalom csak a primitív köznapi tudat találmánya. Nincs jobb szó rá, aranyos volt a pehelysúlyú tanszékvezető, amikor oktatótársá nyakába kucorogva utazott a mérlegre, majd a mérlegelés után leszállva viszaszundörgött, hátha nem lesz elég éber a mázsáló zsúritag, és ötvenegynéhány kilójával még egyszer voksolhat a kiválasztott évfolyam mellett. A kimértiségről, precíziségről ismert világirodalmár sapkába öltöztetett evezőt cipelt magával, a mackóforma apró lektor orosz nyelvű csasztuskát költött. A nyakigláb irodalomtörténész-filozófus, aki mellesleg a szavazás során a kar legnépszerűbb oktatójának bizonyult, kitartó tréningre valló, szemfényvesztő ügyességgel bugyolálta penlkába a kissé gusztustalan műanyag babát.

Arra is jó volt a Bölhe, hogy a hallgatók megismerjék más tanszék oktatóit, összekapcsolhassák az évfolyamtársak meséiből ismert neveket a folyosón napon-ta látott arccal. A szigorúságáról ismert fiatal didaktikus például most a szellemi vetélkedő

rával, pfújolással, félrészeg ordítással.

Győzelmi viták

Apropó, alkohol! Mindenki tudja, hogy a szeszmentes buli ideája abszurdum. A jó hangulathoz a legabsztinensebb egyetemi polgárok számára is hozzátartozik egy-két üveg sör. A baj csak az, hogy nehéz mértéket tartani. Egy-egy ilyen egyetemi buli után, melyen a társadalom krémje, a szellemi elit szórakozik, gyakran maradnak szerte hagyott, szilánkokra tört üvegek, összehányt mellékhelyiségek, szemét és felfordulás.

A rendezők, vagy ahogyan a

Vigyázat, többen csaltak! — Az üvegen tej volt...